

U I T H E T V E L D

toepasselijk zijn bij een woord of zin of om aan te voelen welke vormen en lijnen pasten bij hun gedicht. Dat was niet eenvoudig. Maar dat iets niet vertrouwd is, wil nog niet zeggen dat het niet goed of waardevol kan zijn. Zowel het creatieve proces zelf als het eindresultaat schonk veel vreugde en voldoening aan de cursisten. Ze werkten energiek aan hun eigen unieke werkstuk en bemoedigden elkaar enthousiast. Zowel mannen als vrouwen genoten de hele tijd. Ze werkten met rood aangelopen wangen, ingespannen en geconcentreerd, en vroegen zelfs niet om pauze. Een aantal cursisten nam hun werkstuk zelfs mee naar huis om het verder af te werken. Na de workshop blaakten ze van energie en straalden ze van geluk bij het zien van hun eigen werkstuk. Ze waren heel trots op hun creatie en keken met respect naar die van anderen.

Hoe ging je te werk?

Creatieve workshops kunnen op verschillende manieren gestructureerd worden. Je kan als begeleider op voorhand zelf een keuze maken voor bepaald materiaal, bijvoorbeeld klei. Dan demonstreer je eerst een aantal technieken om met die klei mooie resultaten te bereiken. Vervolgens ontdekken de deelnemers zelf welke techniek hun het best ligt. Dat kan een heel leerrijke werkvorm zijn, maar ik koos in dit geval voor een andere aanpak, de zogenaamde ervaringsgerichte methodiek. In dat geval stel je een heel breed gamma aan materialen ter beschikking en laat je de cursisten, vertrekkend vanuit hun gedicht, een eigen persoonlijke keuze maken. Ik had verf, klei, papier, karton, hout, touw, stof, parels, takken, steen, veren, schelpen,

krijt, inkt, lijn en breiwol. Zo kan ik nog even doorgaan hoor.

Een hele verhuizing lijkt mij.

Dat is zo. Maar het mooie is dat het werk dan veel persoonlijker wordt. De diversiteit aan materialen prikkelt en stimuleert de fantasie. Cursisten kiezen vanuit hun eigen visie, vanuit hun eigen gevoelens en gewaarwordingen. Geen twee maken dan hetzelfde werk.

Je zit dan in die klas met de cursisten en al die materialen. En dan? Kiezen ze helemaal zelf of help je een handje?

De meeste cursisten kunnen wel wat hulp gebruiken. Ik vertrek altijd van het gedicht. Dat breng ik eerst in herinnering. Vervolgens kiest de cursist die woorden of zinnen uit die hem of haar het diepst raken of die gewoonweg het mooist klinken. Dan zoeken we samen naar associaties van deze woorden met kleuren, lijnen, materialen, beweging, grootte, dikte of diepte. Zo komt elke cursist, vanuit een persoonlijke beleving van zijn of haar woorden, tot een even persoonlijke beeld dat gestalte geeft aan die woorden.

Bedankt Lin. De beelden die de cursisten maakten, mogen er inderdaad zijn!

Als afsluiting van het project *Kleurig geletterd* werden de kunstwerken tentoongesteld in het Antwerpse Atlasgebouw. Een gedroomde locatie. Het Atlasgebouw herbergt immers allerlei diensten rond diversiteit en inburgering en het onthaalt jaarlijks duizenden nieuwkomers. De opening

van de tentoonstelling werd opgeluisterd met de aanwezigheid van de Antwerpse stadsdichter Peter Holvoet-Hansen. Op onnavolgbare wijze droeg deze een aantal gedichten voor. Neem zeker eens een kijkje op www.youtube.com (zoekterm *kleurig geletterd*). De opening van hun tentoonstelling was voor veel cursisten de kroon op het werk. Meer dan één cursist nam glunderend plaats voor het eigen werk en vertelde trots en voldaan over het opzetten en uitwerken ervan. En over de aanleiding voor hun woorden: hun levensverhaal, hun verdriet of gemis, hun pijn of vreugde, hun problemen en de dromen die ze koesteren. Na de tentoonstelling verhuisden de kunstwerken naar onze school. Ze sieren nu onze gangen! Wie graag komt kijken of meer informatie wenst, is van harte welkom. Je kan contact opnemen met Tania Polak. Wie naar aanleiding van dit artikel de smaak te pakken heeft en ook zelf, met zijn of haar alfaklas, poëzie of kunst wil gaan maken, kan contact opnemen met *Jeugd en poëzie*. Zij komen graag ook in jouw klas.

Informatie:

Kleurig geletterd is een project van Open School, Basiseducatie Antwerpen vzw
www.basiseducatie.be

Tania Polak
Centrum voor Basiseducatie Antwerpen
Vredestraat 93, 2600 Berchem
03 230 22 33, tania.polak@cbe-antw.be

Jeugd en Poëzie
Bogaerdstraat 23, 1785 Merchtem
www.jeugdenpoezie.be
0496 39 34 73, jan@jeugdenpoezie.be

V E R H A A L I N D E K L A S

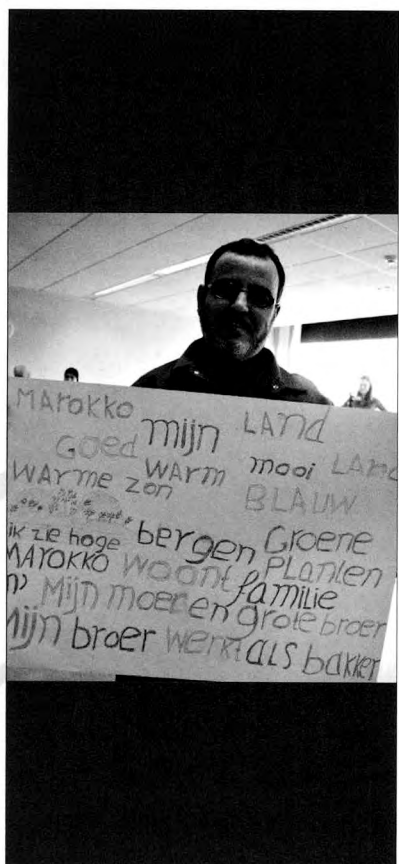
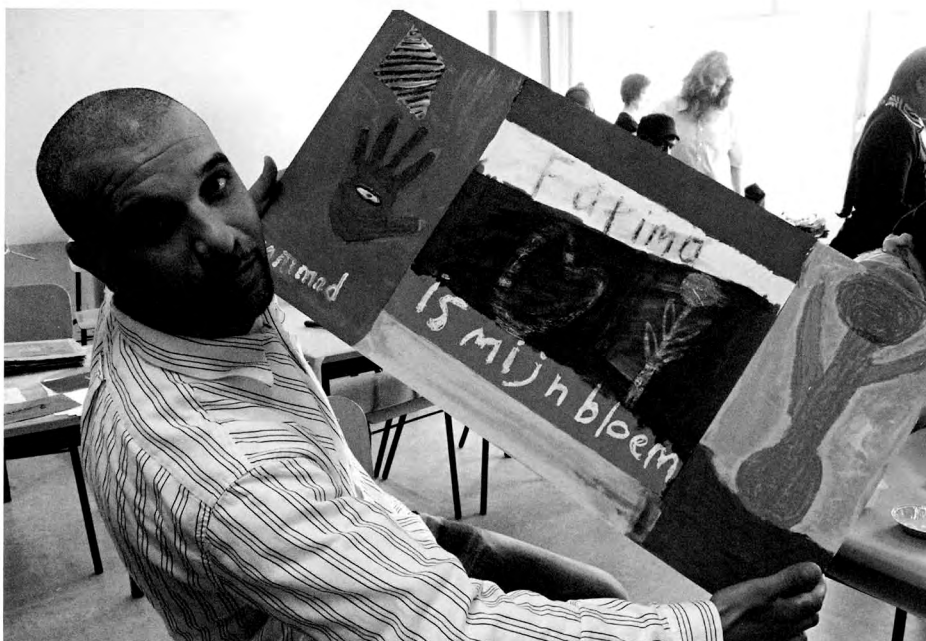
Inleiding

Gewoonlijk is het *Verhaal in de klas* een kort verhaal uit een andere cultuur waarin de cursist-lezer iets uit zijn eigen cultuur kan herkennen. Dit keer wordt het verhaal gevormd door vier gedichten van cursisten uit Antwerpen die door middel van een gedicht hun gevoelens en herinneringen laten leven.

Bloemen ruiken goed,
Ruiken rood,
Een bloem voor Fatima,
Fatima is mijn bloem.
ALTIJD

*Hammad Lahsini
uit Marokko*

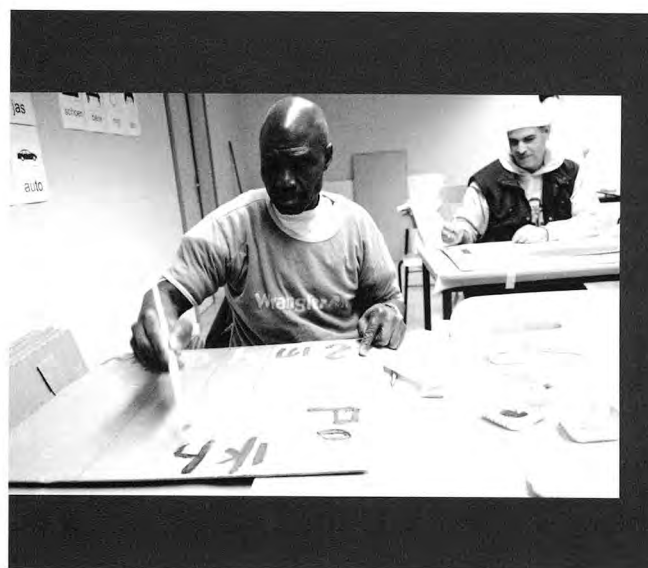

Marokko mijn land
Goed, warm, mooi land
Warme zon
Blauw water
Ik zie hoge bergen
Groene planten
In Marokko woont familie
Mijn moeder en grote broer
Mijn broer werkt als bakker
Hij maakt brood en koekjes
Ik eet koekjes met confituur
Ik ben content

*Ahmed El Moussaoui
uit Marokko*

mijn huis is kapot
ik ben triest
bijna boos
het is slecht weer
de zon schijnt niet
ik slaap buiten

*Abdul Khalidou Jacko
uit Mauritanië*

Ik ga naar de zee.
Met de kinderen.
Ik lig in het zand.
Het is warm.
De zee blaast hard
Over mijn lichaam.
De zon schijnt.
Ik ben blij.
Ik kijk boven de zee.
Blauw.

*Fatima Youyou
uit Marokko*